

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך י, תשי"ט

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

לעניין „פוסחים על שתי הסעיפים“

רשימתו של מר דב ירדן בחוב' צט של „לשונונו לעם“
בעניין פסח על שתי הסעיפים מזמנת לפניי שעת כושר
להוסיף כאן לפירושים המרובים של אותו ביטוי עוד אחד,
השמור עמי משנים, ודומני פשטותו מכרעת.

שתי הסעפים שכתוב במלכים א יח, כא אינן לדעתי,
אלא שתי הרגליים, כמו שמצאנו באשורית ^vsepa
= רגליים (משורש שעף), ובכך מתבררת צורת הנקבה של
המספר: שתי. אם כן, פירוש הכתוב הוא: עד מתי תהיו דומים
למי שמהלך כפיסח שתי רגליו. ובצדק הדגיש הרד"ק
בפירושו את משל שתי הרגליים, אף שביקש לבאר את
הפסוק מן טעמים, שרעפים שבאיוב.

וגם השבעים, שתרגמו כאן טעפים ignuai
(= ערקובים), ודאי לא נעלמה מהם הוראת טעף = רגל,
אבל הקפידו לתרגם את הביטוי האחר במלה יוונית אחרת.
אגב, שם משורש טעף בהוראת רגל כבר הראה ר"ד
ילין בספרו „חקרי מקרא“ לישעיה (נו, ה). שם טעיפי
הסלעים מתבארים כבליטות הסלעים, כעין רגליים היוצאות
מתחתית ההר, שעל כן נופל עליהן לשון תחת: ... בנחלים
תחת טעיפי הסלעים = תחת רגלי הסלעים.

כל הבניין הרחב שבנה מר ד' ירדן הריהו, לדעתי,
מקרא מועט ואגדה מרובה.